

в єділє нєвѣрните вѣрните. И прѣзѣле мѣстѣ та, ѿтъ
гдѣто ѵдѣше на монастырь да помоштѣ: и нити царїѣ
те вѣче ймаха дозволеніе то да ймъ пробаждатъ
иждивеніѧ (Харчъ), немало никой даймъ помог-
не, намыслиле калѣгеритѣ да штаватъ монасты-
рь, заради немало ѿ ѿсѣ да сасѣ и зранатъ, въ є-
динъ дѣнь се собрали да слѣжатъ божественна та
лѹтѹргія, и да се причестатъ сватыхъ тайнъ, и
да се шпростатъ, послѣ да ѵдѣ кой дѣка знає, и
така напрѣвиле; и на и зрадно, кога поѣле: “до-
стоинъ єсть гакъ вѣстинъ, блажити та Бого-
родицъ”. И чѣли на добра матеръ, истужралъ
ключаратъ, ѿ чудесе! видѣлъ житници те болни
жито и бочыш віно; и дрѹго се ѿ ймъ требувало,
видѣли това по лѹтѹргія та братія, и прославиле
Бога, и не самъ това чудо сотворила Богомати,
но и дрѹги многъ чудеса стрѹвали, и напрѣвили
монастыре да не штаватъ Храмъ Богородицы, и
она ныхъ да не ги штави. Всї, кой се надѣялъ
на та владычице, не погибнутъ, єйже слава, амінь.

ЧУДО 28.

Со воскресшемъ римлянинѣ.

Во страны вѣтхаго рима, имало єдинъ сѹдіа,
богатъ со съ стбка, а со съ душа сиромахъ и вѣ-
денъ и нїшъ. Сїчки грѣхове правилъ, и блудъ
многъ: а ималъ къ Богоматери голѣмо благоговѣ-
ніе, и по сиромаси многого раздавалъ. Вдинъ пѣтъ
пошелъ да се прохлади съ многого дрѹги богати че-
ловѣцы съ конѣ, а ималъ добра обычай (тавіе),
кога то щелъ да ѵдѣ на пѣть, ходилъ предъ єкѡ-
на Богоматере, и многого се молилъ, да го покрые и
да го сохрани ѿ сїкакво злѣ. Така и та дѣнь по-
шелъ да ѵдѣ съ пріятeli, но діаволъ мъ завидѣлъ:
зашо ималъ любовь на пресватая Богородица, и-
скалъ да мъ досади: като преминовали єдна дла-